

ho Estowa kedzby nimaju, nemozesch ty niczo horsche pschipołasacz, hacz schtoz woni hjejom na Schji maju. Pschetoz dokelz woni Boze Estowo nektysha, nejsu woni wot Boha. Nunje jako ste Dziejco, kotrej Bozu Pschipołasnju sazpye, Manej a Maczeri wostuschne neje, schto mozesch temu horsche powedzicz, hacz so wone Dziejco teho Czerta je, a niz Boze Dziejco? sawjeszje Zortu nejsu. Pschetoz ja chyt rad so Draczej aby Turzy pschikuschecz, hacz so bych ja wot Czerta bydz dyrbjat, kotryz Phar a Mordar je, a kwiecznej Smerezi wedze.

Psched tajkej Zatoszju ladajcze so fwjeru, a wukcze krobhe, ja praju, wukcze, kaski Schaz wy na Estowi nascheho Knesa Jesom Krysta macze. A so hewak jana Rada, a Pomoz neje pscheczimo Czertej, Rjechej a wiecznej Smerezi, hacz jeno so teho Estowa Krystufoweho dzerzecz, to je: jeho Estubenju wjericz, a so na jeho Estowo twerdzje spusheczech.

Pschetoz tyz Krystus praji: Schtuż moje Estowo dzerzi, ton nebudze Smerezi wo ladacz wiecznje, da nesrosemi won ton Sałon, kotryz psches Mojsafa tym Zidam daty je, kotryz derje prawa, dobra a fwjata Wuczba je, ale dokelz my Rjeschnizy a Dziejci teho Njewy wot Naroda fmy, nemozemy my tajkemu Pjedowanju dosz czinicz, wone stuzi nam tehodla k Smerezi, pokazje nam nasche Rjechi, Bozi Njew a Schtraffu, kotryz my psches nje saktuzili fmy. Tehodla potrebamy my druheho Estowa, psches kotrej ton Rjech wot nas wsaty a my psched Bohom prawiczeni budzemy. Nu to je to Estowo nascheho lubeho Knesa Krystufa, we kotremz won nas troschtuje: Schtuż domnje wjeri, ton nebudze Smerezi widzicz wiecznje.

Tajke Estowo dyrbi f Wjeru sapschijate bydz, so schak by na tem nezwyflowat, so to wjerno je, schtoz nam Krystus flubi. Pschetoz schtuż by to Estowo spusheczech, a jeno po tem

fudzicz chyt, kazz won czuje, ton by jeno luty tu Smerezi, a jano Ziwenje, czut. Tehodla dyrbisch ty wtajkej Rusy, niz po tem, schtoz psched Wocjomaj widzisch, aby czujesch; Alle po tem, schtoz w Estowi styschisch, fudzicz a refnycz: Ja widzu, so wumrecz dyrbju: Alle ja mam mojeho Knesa Krystufa Estubenje a Estowo, so psches njeho sako jivy bydz dyrbu. Pschetoz ton Rjech, kotrehoz dla ja dyrbjach tu Smerezi wjeznye czerpicz, je psches Krystufa saczifnjeny a sactaczeny, tak so mi Boh jeho Wumrecza a Horjestacza dla, nadny bydz a to wieczne Ziwenje rad dacz chze.

To potom rjeka Krystufowe Estowo prawje dzerzecz. To pak nam czeschko pschindze, pschetoz Czjeto a Krej so nochze dacz nareczecz, ale schudjom chze wone po tem fudzicz, kazz so psched Wocjomaj widzi, a w skutku saczuje. Pscheczimo tajkej Nekmanoszi dyrbimy my wojowacz, a Boha sa jeho fwjateho Ducha profycz, so won nasche Wutrobe psches to Estowo posyl nicz, a we tajkej Wjeri sdzerzecz chyt.

Schto pak ta Ursacha je, so nascheho lubeho Knesa Krystufa Estowo tak mozne je, pokazje ton Knes pschi Konzu teho Szenia a rostobi stem wch Zidow tak mozne, so woni sa kamenemi rabaju, a jeho Smerezi kamenowacz chzedza. Pschetoz tu bjesche to tym Zidam na Puczju, so Krystus prajesche, so jeho Estowo psched wiecznej Smerezi wobarnowacz budze, dokelz woni widzichu, so Zabrham, Mojsaf, a drusy fweczi Muzoso kotisz jaune Eschwetsenje we fwjatem Pifmi mjesachu, wumreli bjechu. Woni mjesnachu, so Krystus jim runy neje, a so to tehodla jena kniczomna Kwalba je, so won fwoje Estowo tak jara kwali.

Alle Krystus wotmwtwi: Zabrham weselische so, so by won moj Dzen widzil, a won widzische jon, a stadowasche so. To je: Dy bydzische so, Zabrham mojeho Estowa ne dzerzat